

אשדות

עלון אשדות יעקב איחוד

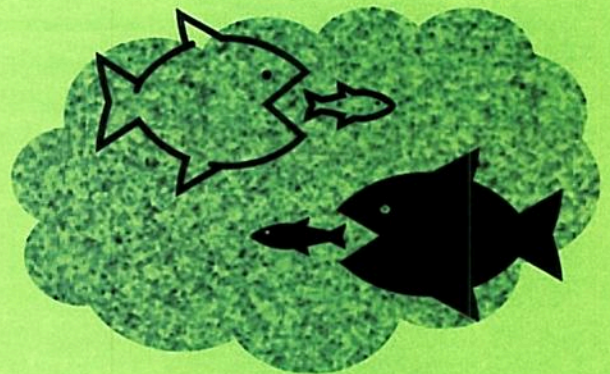
לא צריה סופה / נעם חורב

לא צריה סופה
שתעקור את הבתים
ולא צריה שריפה
לא צריה פיצוץ
של הר געש אימתני
ולא צריה לרוץ
מגל ראשון או גל שני

לא צריה מפולת
או רעש של הטבע
הרגל כמו משקולת
על איש אחד עם צבע
העולם בחוץ בווער
גזור שבטים-שבטים
ההמון כקר מסתער
או יורד למקלטים
או ננעל בפירותים

אז לא צריה סופה
או מגיפה
או שום שריפה עכשיו,
האדם הרי הורג את עצמו
ממש כמו ידיו.

עלון מס' 1547 – 5/6/2020

פתיח

לפני מספר ימים פנתה אלי מנהלת מש"א קיבוץ ואמרה לי שב'לוגי' שתציין בקרוב ויבל להיווסדה, מחפשים מודד חום אנושי לשעות הבוקר. משהו כמו שעתיים וחצי ביום. נשמע לי סביר ופניתי להדס, עמיתתה בלוג. לאחר תידרוך קצר (מי שחום גופו 38 ומעלה לא מורשה לעבוד...) ובלא מבחני קבלה, צוידתי ב'אקדחי' שבצידו הקדמי עינית ובצידו האחורי צג דיגיטלי המראה לאחר הלחיצה את חום גופו של הנבדק. את האקדח, כך הוסבר לי יש לכוון אל מצחו של העובד או לחילופין אל פרק ידו, וללחוץ. ואכן, מזה שלושה ימים אני מתייצב בוקר בוקר בכניסה ל'לוגי' כדי לברך את העובדים לשלום ולמדוד את חום גופם. חום הגוף הגבוה ביותר שמדדתי עד כה היה 36.9 מעלות צלסיוס, ללמדכם שעובדי ועובדות 'לוגי' בריאים וחסונים המה. האורחים הראשונים שנתקלתי בהם כבר ביום עבודתי הראשון, היו זוג סנוניות שמקנן לי מעל הראש, שמחלקים את זמנם בין טיפול בגוזלים לשמירה על הקן, כאשר מעופם החושף זנב ממוזלג, תזויתי במיוחד.

לא הרחק משם מצויים מספר עצי קזוארינה המשמשים את התוכים הירוקים המכונים 'דרארות' הידועים לשמצה בקרב החקלאים כמוזיקים סדרתיים. דבר נוסף שלמדתי הוא שעובדי 'לוגי' הם ציבור ממושמע ומדוייק להפליא, שמתייחס אל מקום עבודתו כמו אל בית. מה שהרשים אותי מאד, וזה שבניגוד למפעלים אחרים, שם יש מקומות חניה שמורים למנכ"ל לסמנכ"ל ולאמרכל, ב'לוגי' חונים בשיטת יכל הקודם זוכה ואין מקומות שמורים. תמי ש. אומרת שב'לוגי' אין מעמדות והיא כנראה צודקת.

את המנכ"ל שאול לא הכרתי קודם, כמו את רוב מנהלי המחלקות, וההיכרות הקצרה, תחת עיניתו הבוחנת של מד החום, נתנה לי להבין שיש ל'לוגי' על מי לסמוך. בקיצור, ומבלי להכנס אל עובי הקורה, והיא עבה, למדתי במהלך ימים ספורים את הצד האנושי של 'לוגי', הרבה יותר טוב מכפי שידעתי קודם והפנמתי היטב את המונח שעד כה היה סתום עבורי: 'לוגי יוצרים ערך'.

שתהיה לנו נחת, עדנה והרבה סיפוק מפרי מעשי ידינו!

שבת שלום
אבנרון

איפה ישנם עוד אנשים כמו האישה הזאת?

לבגדים ולמצעים היא כיבסה גם שקי שינה, שמיכות, תרמילים ועוד.

ובשבת, היה בונוס – כביסת חיילים! המון חיילים עם המון בגדים רוויים יזע, דמעות ואבק.

אני לא יודע אם יש באשדות עוד חברה שעבדה כל כך הרבה שנים במקום אחד, חברה כל כך יציבה, כל כך מסורה לתפקידה. כל כך נאמנה שהקדישה את חייה לעבודה הזו.

איפה ישנם עוד אנשים כמו האישה הזאת?

מאחלים לך, תמי, הרבה בריאות ועניין בחלק הכיפי של החיים.

יונתן אלתר – מזכיר

בטקס צנוע, שהופק על יד מנהלת משי"א - סמדר מטלון, בהשתתפות עובדות מגזר ההלבשה: טלי גורן, כרמלה סוויסה ולימור זולטי וגם שאול אלתר (מנהל ענפים צרכנים במשך 6 שנים). סביב שולחן עם יין (בירגר), פירות ושוקולד. נפרדנו מתמי להב שסיימה לעבוד במכבסה.

תמי להב נולדה לפני 69 שנים. למדה בבית הספר, הלכה לצבא (היאחזות הנחל בסיני).

מיד אחרי הצבא (1972) ביזמת דני קורן (מרכז עבודה) נכנסה לעבוד במכבסה בהתחלה עם אמא שלה שרה ובהמשך לבד.

ומאז, 48 (במילים: ארבעים ושמונה) שנים שהיא עובדת במכבסה. 48 שנים, 6 ימים בשבוע כל יום, מהשעה 04:00 בבוקר ועד הצהריים. חורף, קיץ, גשם, חמסין, כמעט ראשונת המשכימים בקיבוץ (אחרי רותי בהנהלת החשבונות), מדליקה את האור במכבסה והכביסה מתחילה להסתובב בתופי המכונות.

רוב השנים תנאי העבודה במכבסה היו הרבה פחות טובים מהיום, לא היה מזגן, והחם מהמכונות ביחד עם החום החיצוני היה גדול ומכיוון שמדובר בענף צרכני אז לא כל כך השקיעו בו. רוב השנים הייתה הרבה יותר כביסה, ואני לא מדבר רק על חיתולי הכותנה הצואתיים והמסריחים שמילאו את "פתח כביסת הילדים" ביחד עם ערמות של בגדים רטובים ומטונפים. כשלא אתה מכבס, כשלא אתה משלם, "זורקים" לכביסה כל בגד שהתקמט ורוצים לקבל אותו נקי, מגוהץ ומקופל בתא הבגדים האישי, ובוודאי בגד מבוצבץ שלא יודעים איך להתחיל לנקות אותו. באותה תקופה, מכונות הכביסה לא ידעו לסחוט ולאחר שהמכונה סיימה עבודתה היה צריך להוציא ממנה 25 ק"ג של כביסה רטובה ששקלה 50 ק"ג אל המסחטה וממנה אל הייבשן – עבודה קשה.

בתקופה שעוד לא היו מכונות כביסה משפחתיות. תמי הייתה היחידה בקיבוץ שידעה לכבס, שידעה להסיר כתמים, היחידה שידעה מה אפשר לכבס ומחץ

משאבי אנוש - חזרה לשגרה קצת אחרת – סמדר מטלון

הכביסה הביתה עם ניחוחות רעננים. את מוערכת ואנו מודים לך על השנים הרבות האלה, על המסירות והחריצות.

ועוד אחת שעזבה אותנו, גם היא משמעותית כל כך, **רבקה מנטל**, אחרי כמעט 12 שנים, רבקה עוזבת אותנו. רבקה לאורך השנים ואחרי שניהלה את 'נהרא' הייתה תמחירנית הקיבוץ. כל כך הרבה מנהלים עברו "תחת ידיה", אותם ליוותה, הסבירה, הדריכה, איך לקרוא את התקציב, איפה צריך לשים יותר, איפה פחות, ואיך להתנהל בתוך תקציב. הרבה מנהלים באים ללא רקע בזה, ורבקה ידעה לחבר אותם ולהדריך אותם בכל אלה. חשוב לי להגיד לך תודה רבקה, על השנים שנתת לקיבוץ, על המסירות, ההתמדה, הדיוק והסבלנות. מאחלים לך שתצאי לדרך חדשה, עם יותר אוויר לנשימה, יותר משפחה, תמיד יותר הנאה וכיף וכמובן הכי חשוב בריאות!!!

ולך, **אלי פאר**, גם אתה עוזב אותנו. בסוף מאי היה יום העבודה האחרון של אלי. אלי עבד שנים רבות ב'לוגי' וכשפרש מלוג לפנסיה, עם טמפרמנט אנרגטי ביותר, רצה להמשיך בעשייה ופנה למשרת השכרת דירות, מאז, כבר 4 שנים שאלי אחראי על הענף אולי הכי ריווחי בקיבוץ, עושה את זה עם המון מוטיבציה וחשק, הביא לנו את הסינים, הביא לנו עוד סטודנטים, דואג לתחזוקת הדירות, נותן שירות ומענה מהיר ונעים. את אלי מחליף **אלון אורבך** שקיבל תפקיד משולב של תשתיות והשכרת דירות, היה לנו חשוב לאחד תפקידים, מאחר והתפקידים מתממשים מאוד ובכך לייצר משרה אחת שתוכל לאפשר התפרנסות מחד ושירות נכון מאידך. מאחלת בהצלחה גדולה לאלון אורבך. ומוסרת תודה רבה לאל, על השנים היפות שנתן לנו.

המשך בעמוד הבא

אז חודש מאי מאחורינו, חודש בו חזרנו לשגרה אחרי תקופה של בידוד חברתי ולרובנו גם בידוד תעסוקתי. כן, תקופה מאתגרת ויחד עם זאת קרו בה גם כמה דברים טובים, היכולת להיות עם המשפחה הגרעינית, להתגבש מחדש, להכיר וללמוד את עצמינו ואת משפחתנו מנותקים מהסביבה, רק אנחנו ביחד. לי זאת הייתה תקופה מחברת ו"מנקה ראש".

והחודש השגרה חזרה עדיין עם מסיכות, עדין שוטפים ידיים באלכוהול, ויושבים במרחק, אך שגרה.

ויש את אלה שהיו כל הזמן בשגרה, אנשי החקלאות, המוסך והתובלה, מכבסה, כל-בו וחד"א, **תודה לכל הענפים האלה - לאנשים העובדים בהם**, שגם בתקופה כזאת לא פשוטה כשכולם שומרים מרחק ונשארים בבית, אתם יצאתם לעבודה כל יום, המשכתם את השגרה של כולנו ולמעשה סיפקתם לנו את הצרכים הבסיסיים להם היינו זקוקים. **תודה!**

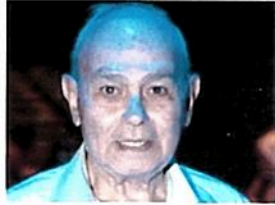
אצלי בשולחן השתנו כמה דברים בתחומי התעסוקה, פה בקיבוץ עוזבים אותנו כמה בעלי תפקידים משמעותיים שנתנו מעצמם בשנים האחרונות, וגם בשנים הרחוקות יותר.

היום, נפרדנו **מתמי להב**, שהייתה הכובסת בקיבוץ מזה 48 שנים. 48 שנים שתמי קמה בוקר בוקר, מפשילה שרוולים במוטיבציה גבוהה, ומכבסת לנו- לכם את הבגדים. לאורך השנים תמי הייתה מסורה מאוד, התמידה, ותמיד רצתה לעבוד עוד. אישה חרוצה שאין כמוה. אפילו כשיכלה לפרוש לפנסיה בחרה להמשיך. וביום ראשון, סיימה לעבוד, ויצאה לדרך חדשה, פנסיה במשרה מלאה.

תמי, אני מאחלת לך שתדעי למצות את הזמן הזה שניתן לך, תהני מכל רגע, תמצאי לך דברים שאת אוהבת, תמשיכי לגדל את הסחלבים שאת כל כך אוהבת והעיקר בריאות. אני רוצה להודות לך בשמי, בשם טלי גורן וצוות המכבסה, בשם הנהלת הקיבוץ ומניחה שגם בשם החברים. תודה לך שהיית שם תמיד, שנתת מעצמך, ושלתת את

מש"א – סוף

מוסה דניאל ז"ל

משה (מוסא) דניאל הלך השבוע לעולמו בגיל 89. דניאל, מוותיקי וראשוני קבוצת הכדורסל של אשדות יעקב, שיחק בה בין השנים 1955 ועד 1959. בדיוק לפני שנתיים, מציין העיתונאי בן אשדות אמנון פז, בשני ליוני 2018, כיבד מוסא את נוכחותו בכנס קבוצת הכדורסל המיתולוגית של אשדות יעקב, והתרגשנו כשסיפר כיצד הגיע לאימונים ולמשחקים מקיבוצו באותם ימים, חולתה, בגליל העליון. הגעתו של מוסא לכנס וותיקי הקבוצה, מספר פז, היה עבורי שיא השיאים כמארגן הכנס.

פז מציין שבין השנים 54-1952 היה דניאל חלק מנבחרת ישראל שהופיעה באולימפיאדת הלסינקי ובאליפות העולם בריו דה ז'נירו. תמיד אזכור את מוסא כאיש מיוחד, יוצא דופן, אחד מאושיות הכדורסל בישראל ונכס לקבוצת הכדורסל שלנו, הפועל אשדות יעקב. משפחת אשדות יעקב, שחקניה ומנהליה בעבר ובהווה, משתתפים בצער משפחת דניאל. פז מציין שבנו של מוסה, מוטי דניאל, שיחק אף הוא בנבחרת ישראל וגם נכדו שון דניאל שיחק במספר קבוצות בארץ. יהא זכרו של מוסא ברוך.

קבוצת אשדות יעקב של שנות החמישים: מוסא דניאל עומד ראשון משמאל, יושב ראשון משמאל דני ארז ז"ל

עוד עוזבים אותנו ועל שולחני:

זוהר יחיאלי - רכזת הרווחה, הגדילה את משרתה במועצה מה שמצריך ממנה לוותר על תפקידה באשדות- לזוהר יהיו לי מילות פרידה בהמשך אך כרגע היא ממשיכה איתנו עד לסיום המכרז שהתפרסם וחפיפה מסודרת עם מחליפתה. צוות האיתור למשרה הוא יונתן אלתר - מזכיר, אנוכי- סמדר מנהלת מש"א, עופרה פייקוב - נציגת מועצת קיבוץ ועופר חלף - נציג ציבור (מכיר את עבודתה של זוהר ועזר לה).

גם **יונתן אלתר** - מזכיר הקיבוץ, שנתן שנים רבות בתפקידים שונים בקיבוץ הודיע על סיום קדנציה בסוף אוגוסט הקרוב. יונתן לאורך השנים נתן המון, תרם רבות לקיבוץ ותמיד רץ לדגל עוד לפני שקראו לו. ליונתן עוד יהיו לי מילים אבל כרגע חשוב לעדכן שהוקם צוות איתור ויצא מכרז וכבר התחילו להתאסף קורות חיים של מועמדים. צוות האיתור : יניב ברקן – יו"ר, אנוכי- סמדר מנהלת מש"א, עפרה פייקוב ואמנון גורן- נציגי מועצת קיבוץ ונורית רז נציגת ציבור.

ענת לוזון תישאר איתנו עד סוף השנה וגם היא תעזוב לאחר שתסגור את השנה, זאת כבר עודכנתם.

ויאסי בן פורת - גם הוא עוזב את משרת התשתיות ויוצא לפנסיה חלקית, אך נשאר איתנו בקרקעות וחברת החשמל. ממנו נפרד גם בהמשך.

ובנימה של סיום. סיומים ועזיבות הם דבר עצוב, אך גם הזדמנות בסופו של דבר, גם לאלה שעוזבים וגם לנו- לקיבוץ. אני רואה את התפקיד שלי כמי שאמורה לייצר תהליכי גיוס מקצועיים, נטולי אינטרסים, בשמירה על מנהל תקין, ותהליך גיוס נכון ומקצועי שיוביל אותנו לאיתור והשמה של האנשים הטובים ביותר לתפקידים האלה. ובה אני עוסקת בימים אלה.

מאחלת לי ולכולנו, הצלחה!!! בבנייה של מערכת עם בעלי תפקידים חדשים, אנשים טובים כמו שתמיד היו ויהיו באשדות יעקב איחוד.

רפת נטופה בעקבות משבר הקורונה

מקיבוץ יפעת, רפתן מנוסה ואיש צנוע, שבשנים האחרונות הצליח לייצב את הענף ולהביא אותו לרווחיות סבירה ומעלה. הרפת מונה כ-1000 חולבות, כאשר 'צוואר הבקבוק' שלה נכון להיום הן החליבות הצפופות שמונעות טיפול ותחזוקה נאותה של מכון החליבה המיושן. משבר הקורונה לא פגע בשיגרת העבודה ברפת, כאשר העובדים נוקטים בכל הצעדים המתחייבים מהמצב ובהם מדידת חום. בתקופה זו של השנה, מעיד מוטי, רוב הפרות לאחר המלטה ומייצרות הרבה מאד חלב. המשמעות היא שחליבת הבוקר מסתיימת בשתיים עשרה ורבע, וכעבור רבע שעה, ובלי שטיפת המכון, מתחילים הכל מחדש. אין ספק שעברנו תקופה מאתגרת וקשה, ויחד עם זאת, אני שמח שלא נדרשנו להכניס אף עובד לבידוד-סכנה שנלקחה בחשבון בראשית המשבר ולקראתה אף שכרנו קרוונים, מתוך מחשבה שנאלץ חלילה להפרד לתקופת מה מהמשפחות שלנו ולהכנס לבידוד, מה שלשמחתי לא קרה. בגלל ירידה ברווחיות ענף הרפת ברמה הארצית, אומר מוטי, צמצמנו השנה את היקף העברת הכסף לבעלים מ-1.2 מ"מ בשנתיים האחרונות ל-0.9 מ"מ, ואני מקווה שבשנה הנוכחית נוכל להעביר יותר.

מבחינת הרכב החלב, אנו עדים לעליה מבורכת במוצקים, שהם יחסית גבוהים השנה ואליהם מצטרף 'החלב החרדי' שמוסיף לנו 3.5 אג' לליטר. אם לסכם, אומר מוטי, הרי שארבעת החודשים הראשונים של 2020 היו לא רעים בכלל ומזג האויר הטוב בהחלט לטובתנו. במהלך חודש יוני אמורה להתקבל החלטה בנוגע למכון החליבה. עד כה עצרנו את המהלך, בתקווה שתקום ממשלה בתקווה לקבל מענקים להשקעות. אני סבור שחייבים לקדם את הקמת המכון החדש (שתיכנונו הושלם זה מכבר), כמה שיותר מהר, משום שבמצב הנוכחי של חליבה נושקת לחליבה מאד קשה לתפקד, מה גם שהקמת המכון תייצר לנו אופציה

סוף בעמוד הבא

במרץ 2003, בתום דיונים קדחתניים, החליטה אשדות איחוד בהצבעת קלפי להצטרף כצלע שלישית לרפת נטופה בבית רימון, שכללה עד אז את גשר ובית רימון. אחד המתנגדים העיקשים למהלך היה איציק גל, שסבר אז, שיש להשאיר את הרפת במקומה הנוכחי, וגם היום סבור שהצעד היה שגוי מקצועית ונעשה מטעמים לא ענייניים ('בנדל'ין אני לא מבין כלום, ברפת כן'). מי שהוביל את המהלך של פינוי הרפת והעברת הפרות לבית רימון היה פנחס סוננברג ששימש אז כיועץ כלכלי ופיננסי. בחלק מהנחות העבודה שעשינו בזמנו, אומר פנחס בשיחה שקיימנו השבוע, הבאנו בחשבון שלרפת גדולה עשוי להיות כושר מיקוח גדול יותר מול מחלבות, אבל לדעתי הרווח הגדול של אשדות יעקב מן המהלך, שאז היה קשה לכמת אותו והיום כן, הוא בתחום הנדל'ין. מתחם הרפת שהתפנה ששטחו נאמד בכמה דונמים טובים, ערכו המסחרי לא יסולא בפז, אומר פנחס, ואם לוקחים את הערך הנדל'יני של השטח, שאני מבין ממך שעל חלקו נבנית בימים אלה שכונה חדשה, הרי שמבחינה כלכלית טהורה (וניתן לחשב זאת בקלות) אשדות הרוויחה בגדול מן המהלך, שלא לדבר על היבטים של בריאות הציבור ואיכות סביבה שהוצאת הרפת מאשדות חסכה בגינם סכומים ניכרים.

מי שמנהל את רפת נטופה (בבעלות משותפת ושווה של בית רימון, אשדות איחוד וגשר) בעשר השנים האחרונות הוא **מוטי רחמים**

רפת נטופה בעקבות משבר הקורונה - המשך

והגשם שאנחנו מתבוססים בהם, אלא לראות שהחקלאות שלנו בישראל מתרוממת ושערי היבוא נסגרים, זאת בניגוד לתפיסת יערי האוצר' שחקלאות מקומית כנראה הרבה פחות חשובה עבורם.

לשמחתי, הוא מוסיף יש היום שר חקלאות 'משלנו' (אלון שוסטר) שמבין אותנו ואת צרכינו ושר אוצר (ישראל כץ) שכשר חקלאות היה מצוין לרפתנים, וכולי תקווה שהאופק יתבהר במהרה, הרוח תשתנה ותהפוך לגבית והיבוא החקלאי יירד למינימום, כי הוא פוגע ביצור שלנו. קח לדוגמה את המחסור בחמאה. כתוצאה ממחסור ייבאו ארצה הרבה חמאה מחו"ל, וראה זה פלא, מחיר החמאה עלה פלאים, בהשוואה למחיר המפוקח של תנובה. אני מקווה שלשר חקלאות החדש תהיה השפעה גדולה יותר בעניין, וזו תקוותנו.

ואיציק גל בשלו: העברת הרפת לנטופה היתה טעות גדולה מאד שלא ניתן לתקן אותה, וכשאתה מסתכל לאחור אתה מגלה שהרפת התחילה להרוויח רק בשלוש השנים האחרונות וזה אומר כמעט הכל.

אבנרון

להתקדם עוד צעד קדימה, במידה והשוק ייפתח. מאחר ולאשדותים וגם לאנשי גשר לא פשוט לבקר ברפת נטופה מפאת המרחק ואילוצים נוספים, פונה מוטי אישית לחברי הקיבוצים ומבקש שיתאמו עימו את הגעתם, תוך שמדגיש שמי שיגיע למתחם יתקבל בברכה 'כי אתם הבעלים ותפקידנו לשרת אתכם'.

בעוד כחודשיים יסגור מוטי 10 שנות ניהול של רפת נטופה (מתוך ה-17). קדמו לו בתפקיד רנן אשכנזי שהחליף את פנחס גור ז"ל שהיה המנהל הראשון. בתוך 3 שנים אמור מוטי לצאת לפנסיה, אבל במידה והבעלים יציעו לו להמשיך הוא ישקול זאת בחיוב. לפני כשנה סיים יוסי מלול את תפקידו כיו"ר רפת נטופה ובמקומו נכנס **זיו אטד** מעין המפרץ ששולט היטב בעניינים, מאחוריו נסיון עשיר כמנהל רפת משותפת והוא מקובל מאד על הבעלים.

אני שואל את מוטי האם לרפת גדולה נוסח 'נטופה' יתרון כלכלי מובהק על פני רפתות קטנות יותר. ברפתות משותפות, הוא מסביר, ההכנסות וההוצאות הרשומות הן 'אמיתיות' בניגוד למשק 'רגיל' שם קורה לא פעם שהוצאות כאלה ואחרות 'נבלעות' בתוך המערכת מבלי שיהיה לכך ביטוי ברישומים. הוא מעריך שבעתיד הנראה לעין, עשוי להיות יתרון בולט למשקי החלב הגדולים נוסח נטופה, בכך שמחלבות יעדיפו לעבוד איתם, וזאת על רקע אפשרות של קיצוץ או אף ביטול המיכסות.

עברנו חורף קשה תרתי משמע, אומר מוטי, אבל מה שחשוב מבחינתי זה לא הבוץ

מועצת חינוך מ- 11/5/20, 20/5/20

נושאים לדיון:

1. החזר תשלומי מחצית מרץ 2020
המשך דיון מה 11.5.20 בדיון הוצג פירוט של הוצאות המערכת החל מה 15.3.20 עד 30.4.20 סך ההוצאות בתקופה זו עומד על 58 אש"ח. סכום זה מהווה 28% מסך כל תשלומי ההורים של מחצית מרץ 2020. היתרה, 72% מסך תשלום ההורים עבור מחצית מרץ 2020 תוחזר להורים. סכום זה אינו כולל את הוצאות ההפעלה מחדש של המערכת במהלך חודש מאי 2020

התחומים שבהם היו הוצאות: שכר עבודה, תשלומי ביטוח לאומי לעובדים בחל"ת, הוצאות הנהלת חשבונות ומש"א (לאחר קבלת הנחה) הועלו מספר הצעות להחזרת הכסף: א. החזר של 72% מסך תשלומי ההורים של מחצית מרץ 2020. בעד: 3 נגד: 4 נמנע: 1 **ההצעה לא התקבלה.**

ב. החזר 90% מסך תשלומי ההורים של מחצית מרץ 2020 (ואת הפער לסגור בהעלאת שכ"ל בחודשים הקרובים לאחר החזרה לפעילות מלאה של המערכת). בעד: 1 נגד: 7 **ההצעה לא התקבלה**

ג. החזר של 72% מסך תשלומי ההורים של מחצית מרץ 2020 + בדיקה של עודפי תקציב של שנת התקציב תש"ף) **סיכום שנת התקציב באזור נובמבר 2020**, בהתאם לעודף התקציבי (אם יישאר (יוחזר סכום נוסף להורים מתשלומי ההורים מחצית מרץ 2020. בעד: 4 נגד: 3 נמנע: 1 **ההצעה התקבלה**

2

אגודה קהילתית מתיישבי אשדות יעקב מאוחד אגודה שיתופית להתיישבות קהילתית
2. אשדוטף תכנון תשפ"א
 הנחות העבודה לתכנית תשפ"א: מספר הילדים במערכת בתשפ"א צפוי להיות דומה למספר הילדים בתש"ף.

הפיזור של הילדים בבתים בתשפ"א לא יהיה דומה לתש"ף.

בתשפ"א יפתחו שבעה בתים. רובם ללא תפוסה מלאה.

בשל העובדה שאין תפוסה מלאה יש עלויות גבוהות יותר של כוח אדם ביחס לתקן- הנדרש בכל בית.

יש רצון לעשות ככל הניתן כדי לא להגיע למצב של העלאת מחיר שכ"ל לתשפ"א לנוכח המציאות המורכבת.

ההצעה שהועלתה כדי את הפער התקציבי שנוצר בתכנון תשפ"א ועל מנת שלא נצטרך להעלות מחירים:

המחירים לא יעלו במהלך ספטמבר - 2020 עד יוני 2021.

בימי שישי הבתים יפתחו בשעה - 8:00 (במקום בשעה 7:00) בכך להתאים לוח הזמנים של פתיחת הבתים לבתים הכוללים.

בהתאם למספר הנרשמים במערכת בתשפ"א תיערך הערכה נוספת באפריל - 2021,

לגבי האפשרות לסגור את בתי הילדים בימי שישי במהלך יולי אוגוסט 2021 וזאת על מנת שנוכל להימנע מהעלאת מחירים. בהתאם למספר הנרשמים במערכת במהלך השנה. הנושא יוכנס לחוזים מול ההורים אשר יחתמו לקראת שנה"ל תשפ"א.

ההצעה התקבלה פה אחד.

3. חינוך חברתי קהילתי תכנון פעילות קיץ תש"ף

תכנון פעילות הקיץ היא נכון לנקודת זמן זו) 20.5.2020 (ובהתאם להחלטות המדינה לגבי מועדי סיום הלימודים במערכות החינוך הפורמאליות העשויים להשתנות).

הנחות המוצא לתכנון הם - סיום שנת הלימודים בבית הספר - 13.7.20

קיום בית הספר של החופש הגדול לשכבת א' עד ג' עד ה - 2.8.20

פירוט התכנית יוצג להורים בבתים הכוללים (באחריות אמנון אביגדור)

סוף בעמוד הבא

במועצת החינוך - סוף

עיקרי התכנית:

א. פעילות הקיץ **בשכבת א' עד ג'** (ימים מלאים) תתקיים החל מה 2.8.20 עד 25.8.20. עד לתאריך 2.8.20 שכבת א' עד ג' במתכונת פעילות לאחר סיום הלמידה בבית הספר בשעות הצהריים).

ב. פעילות הקיץ **בשכבת ד' עד ו'** תתקיים החל מה 14.7.20 ועד ה 25.8.20) עד לתאריך 14.7.20 שכבת ד' עד ו' במתכונת פעילות לאחר סיום הלמידה בבית הספר בשעות הצהריים).

ג. פעילות קיץ שכבת ז' ח' החל מה 14.7.20 ועד 14.8.20. (בהתאם למספר הנרשמים למחצית השנייה של אוגוסט תעשה הערכה מחדש לגבי המשך פעילות הקיץ).

3.

אגודה קהילתית
מתיישבי אשדות יעקב מאוחד
אגודה שיתופית להתיישבות קהילתית

ד. בשל המצב המורכב הוחלט שהשנה באופן חד פעמי לא יהיו ימי הערכות של מערכת החינוך החברתי **לפני** פתיחת פעילויות הקיץ. כמו כן, הוחלט לצמצם את ימי ההערכות של המערכת לקראת תשפ"א בסוף אוגוסט. החלטה זו תקפה רק לשנה זו בלבד.

גדי נחום יו"ר מועצת החינוך

צ'דכאני דור צ'צ'ר

משתחרר מצה"ל

עדן מאיה - שיהיה בשעה טובה!

חזרו אלינו הביתה מחו"ל

שחק נחמד

דן כהן

איתן פלג

רם הראל

יובל כהן

כרגע נמצאים באשדות. שמים שאתם איתנו!

דור צעיר – קהילת אשדות איחוד

משתתפים באבלו של
דוד נחמד והמשפחה

במות אחיו, יהודה ז"ל

בית אשדות

"הכל-בו זה לב הקיבוץ" שיחה עם ישי יחיאלי בעקבות משבר הקורונה

(נפרדת). את ההחלטה לסגור את הכל-בו לקהל הרחב קיבל ישי בגיבוי צוות החירום הישורי, למרות שלא היה מחוייב לכך על פי תקנות החרום. עשינו זאת, אומר ישי, מתוך דאגה שמא משהו מהצוות יידבק בנגיף, ואז ענף השרות מספר אחת, שהוא הלב הפועם של הקיבוץ בימי קורונה ובכלל, יחדל לתפקד. זה הדיר מנוחה מעיניי, משום שמצב כזה עלול חלילה ליצור בעיה קהילתית ולכן נקטתי ביוזמה, שלשמחתי, קיבלה את הגיבוי של אנשי צח"י, וכך הלכנו למתכונת של קבלת הזמנות מקוונות ואספקה שוטפת עד בית הלקוח, אם יש צורך, אפילו מספר פעמים ביום. באותם ימים החלפתי את הקלאב-קאר הישן בחדש, אך לאור המצב, ביקשתי מהספק להשאיר אצלי גם את הכלי הישן לתקופת מה והוא נעתר. בנוסף, הועמדו לרשותנו הקלאב-קארים של השרותים הטכניים ושל הצימרים, וכך בעזרת ארבעת הכלים החשמליים, יכולנו לבצע את כל המטלות כולל אספקת מזון מחדר האוכל, בפרק זמן של שעות ספורות מרגע ההזמנה. מהר מכל ספק שרות אחר!

ההחלטה שלא לפתוח את הכל-בו לקהל, יצרה עומס בלתי רגיל על הצוות הקבוע אליהם מצטרף 'צבא מתנדבים' מקומי שמסייע בכל מטלה אפשרית, החל משעות הבוקר המוקדמות ועד הודעה חדשה. סדר הפעולות הוא כזה: בשלוש לפנות בוקר מתייצב המנהל. בשעות הבאות מגיעים עובדים נוספים שמעלים את ההזמנות על טופס ומתחילים ללקט את המוצרים ולארוז לחבילות. בשבע יוצא לדרך משלוח ראשון, ואתה לא עוצר עד שאחרון המזמינים קיבל את שרצה. העיקרון הוא שכל מה שהוזמן היום מחולק היום, ולא דוחים למחר, גם אם זה אומר לבצע חלוקה בתשע בערב. כל זאת מתאפשר הודות לצוות מסור שכולל (בנוסף ליש) את סרגיי, נטעלי, יוני וברוך, אליהם מצטרפים הנערים אורי ארנון (י"ב) ורום סדן שיצרו פה הווי מיוחד, ומתנדבים מסורים בהם 'מנהל ההזמנות אד הוק' ליאור אבירן, ורבים אחרים שעטפו אותנו, אומר ישי,

המשך בעמוד הבא

ההבנה שאנחנו הולכים לארוע יוצא דופן, תופסת את ישי יחיאלי אי שם בתחילת חודש מרץ, אז מתגלים הסימנים הראשונים של מה שיהפוך תוך זמן קצר לארוע כלל עולמי. הראשונים להבין את חומרת המצב הם הספקים, אומר ישי, שמדברים על זה בקול רם, וזה מביא אותי להפנמה שעלי להתארגן מיד, אחרת לך תדע מה ילד יום. ואז אני בודק מלאים ומתחיל להזמין מוצרי יסוד חיוניים כמו שימורים, סוכר, קמח לתקופה של חודש עד חודשיים. לשמחתי עובדים מולי חברה מאד טובים ומסורים, כאשר מי שדואג לנו באמת באותם ימים הם נהגי האספקה שמגיעים עם סחורה טריה לפנות בוקר כדי להבטיח שלא יחסר לנו דבר. השיא מגיע בחג שני של פסח, אז אני נתקע ללא שמנת מתוקה. עוד אני חוכך בדעתי מה לעשות, מתייצבת לפנות בוקר בשערי הכל-בו משאית של 'תנובה' כאשר יוסי הנהג ניצב מולי עם שלל מוצרי חלב חיוניים, בהם שמנת מתוקה, תוך הצהרה ש-'אתה היחיד שיהיה לו שמנת מתוקה בחג'. התרגשתי זה לא מילה.

כנ"ל בביצים - בזמן שבכל הארץ היה מחסור, הייתי נוסע באישון לילה לבית שאן שם חיכה לי סוחר שדאג שאפילו לא יום אחד נישאר בלי ביצים.

הציבור פירגן לנו מהיום הראשון למשבר, אומר ישי, ועד עכשיו אנחנו מוצפים באהבה ופירגון מציבור נאמן שיודע להעריך את המאמץ העצום שהענף השקיע על מנת לספק ללקוחותיו את המצרכים עד הבית, במהירות ויעילות מירביים (ראה מכתב בידיעה

הכל-בו הוא לב הקיבוץ - המשך

אומרים עליך ששרותיות היא מרכיב מרכזי באישיות שלך ...

ישי: אנחנו פה בשביל לתת שרות, ומזה נגזר אופי הפעילות שלנו. לבצע מדי יום בין 200 ל-300 משלוחי כל-בו ועוד 150 משלוחי חדר אוכל, יכול לבוא רק ממקום של רצון לשרת. יש לי צוות מדהים עם סינרגיה מצוינת בין אנשיו. אתה זורק משימה והיא מיד מתבצעת. המוטו שלי הוא שאני לא מחפש בעיות אלא פתרונות, וזה המסר שאני מעביר לעובדים שלי לכל אורך הדרך. אני אומר להם: אל תגידו לי מה הבעיה, אלא תציעו פתרון. זו הדרך שאני מאמין בה.

הכל-בו זה לב הקיבוץ, ממשיך ישי במונולוג המרגש. מאות אנשים פוקדים את המוסד הזה מדי יום. פה נמצאת הנשמה של קהילת אשדות ואני גאה בכך שבשוליו של המבנה נשתלו עצים שגדלו בינתיים לגובה ונותנים צל, וספסלים מעוצבים פרי יצירתו המקורית של אברהמיק חזן, שהופכים את המקום לייחודי ומיוחד כל כך. מקום לא נבחן רק בהבט הכלכלי שלו, אלא גם בהיותו לב פועם.

תגיד, אתה כועס לפעמים?

כשאני רואה שדברים נעשים לא כמו שאני רוצה, אז אני מעיר, לעיתים גם בטונים גבוהים, כי בסופו של דבר אני מנהל שצריך להריץ עסק, ויש עקרונות ניהול שאני לא סוטה מהם.

ישי יחיאלי נולד וגדל במושב שדה יעקב בעמק יזרעאל להורים שומרי מסורת. הוא התחנך בתנועת בני עקיבא, שרת כקצין בחיל המודיעין והגיע לדרגת סגן אלוף. באזרחות שימש בתפקידים מגוונים, בהם ניהול עסקים, מסעדות והדרכת טיולים. הוריו חיים במושב עד היום. האב חקלאי, מגדל שקדים, האם עוסקת בטיפולים הוליסטיים. הוא נשוי לזהר, בת אשדות, ואב לשמונה:

סוף בעמוד הבא

שבזכותם הענף תיפקד ברמה גבוהה. אל אלה יש להוסיף את מתנדבי מגזר המזון בראשות סמדר ינאי שתיפקדו לעילא ולעילא ואיפשרו לי כמנהל להשקיע את מירב האנרגיה בכל-בו.

מסיבת סיום הקורונה

את הערכת ההמונים למבצעי החלוקה המרשימים אפשר היה לחוש על כל שעל, אומר ישי. כמעט כל בוקר אתה מקבל עוגה, מישהו מופיע עם סנדוויצ'ים וחביתות ומחלק בין העובדים. הציבור הפנים שזו 'שעת מלחמה' ועטף אותנו בחום יותר ממה שאנחנו עטפנו את הקיבוץ. אנשים הבינו את המורכבות של המצב, לא הקשו עלינו, והתחושה הזו שאתה חלק מקהילה פועמת עשתה לנו המון ברמה האישית. חשת שאתה חלק מתוך מכלול.

ואיפה המשפחה הפרטית שלך בכל הסיפור?

מתוקף הנסיבות שזהר (מנהלת תחום הבריאות במועצה) ואני (שמתחיל בשלוש לפנות בוקר וחוזר בשבע בערב) משמשים בתפקידי מפתח, הילדים נאלצו בימי המשבר להסתדר לא מעט בכוחות עצמם, והם הפתיעו אותנו בכל פעם מחדש ביכולת שלהם לנהל סדר יום.

הכל-בו הוא לב הקיבוץ - המשך

חג שבועות תש"ף

בדומה לחגים האחרונים, גם חג השבועות נחוג השנה באופן שונה מחגיגת שבועות המסורתית.

בשל מגבלות הקורונה, נאלצנו לפצל את הקהל לפי גילאים ולפרוש את אירועי החג על פני מספר ימים - וזאת על מנת למנוע התקהלות.

לכל גיל התאמנו את התוכן המתאים לו. השתדלנו לחשוב יצירתי, מקיף ורחב תוך התחשבות במגבלות ובהנחיות הקורונה.

אני רוצה להודות לצוות שבועות המסור שהפיק יחד איתי את אירועי החג "המתגלגלים":

שי אלטר, נועה לוי, רויטל לוי, אפרת ירום, ארז מילר, נסיה מזרחי פעלנו יחד ביצירתיות רבה, מחשבה מעמיקה, התאמות נקודתיות ושינויים שנדרשו תוך כדי תנועה.

תודה מיוחדת לשרה'לה שרון שהרקידה והפעילה את הילדים במשך שעה של הנאה צרופה.

תודה רבה לאורן ראובני, ליותם בארי וליוחאי שוחט ולכל צוות ההקמה, שהגיע על מנת לסדר ולעצב את התפאורה ואת דשא בית קרפ.

תודה לרוח'לה אמיתי, דובי שושני, גל מלמוד, רנה הוימן, אשר השתתפו בטקס שבועות הקצר והקריאו את קטעי הקריאה. תודה למייגן ולאלון אורבך שסייעו בהקמת תודה רבה! ותפעול הבר.

תודה רבה לצוות שנשאר אתנו בסיומו של אירוע יום שישי ועזר בסידור הדשא.

אני מאחלת לכולנו ימים נעימים וטובים,

מאיה אלטר

ארבעה בנים מנישואיו הראשונים וארבעה באשדות: נועה, עדי, אביעד ומוריה, וסב לנכד. הוא חבר אשדות מזה 15 שנים.

רוצה או לא, אומר ישי, אני חלק מאשדות, ובשנים האחרונות אני הולך ומרגיש פה יותר בית. כששואלים אותי איך אני מרגיש כאן, אני עונה: תקשיבו, אנחנו חיים בגן עדן גם מבחינת אוכלוסיה, גם מבחינת מיקום. בעיות ישנן בכל מקום, הוא מוסיף, אבל בסך הכל הכללי, כשאתה מרים את הראש ורוצה לראות את הטוב, זה לא קשה, כי יש ממולך את רמת הגלעד ומנגד רמת סירין, וזה ממלא את הנפש ואותך.

האם הפקתם לקחים מהמשבר הנוכחי בראייה עתידית?

כן בהחלט. אנחנו עומדים בקרוב להכניס לכל-בו תוכנת און-ליין של יעגלת קניות באמצעותה תוכל לבחור מה ברצונך להזמין, כאשר ההזמנה מקושרת ישירות לקופה. פרטים בקרוב.

אבנרון

מלך טוב

לאבא'ין ולאי'ין

להולדת הבן

אח לא'א

הפתעות תקופת הקורונה

אנו מניחים שאילו היו אלה זמנים רגילים, מוסיפים כותבי המכתב, הרי שבמהלך חגי פסח ועצמאות היינו יוצאים לבלות במסעדות ובחנויות אוכל אחרות. היינו אוכלים, מבליים ונהנים, ולבסוף משאירים תשר לעובדים, וזה היה נראה לנו טבעי ונכון.

תחת זאת, ובצוק העיתים, לא רק שנשארנו בביתנו וחסכנו את עלויות המסעדות ואת התשר שבצידן, אלא מנגד קיבלנו מעובדי הכל-בו שירות חיוני, נדרש והכרחי עד סף ביתנו. אשר על כן, רק רצינו להגיד לצוות הכל-בו ומנהליו כל הכבוד ותודה רבה!

כמחווה סימלי, אשר אינו יכול לבטא נאמנה את הערכתנו, קבל את התשר המצורף, וחלק אותו בין העובדים לפי שיקול דעתך.

בכבוד הערכה, תודה, ברכה והרבה בריאות,

משפחתנו (ללא ציון שם) אשדות יעקב איחוד

אבנרון

הגעתי לפני מספר ימים למקום עבודתי, מתאר ישי יחיאלי, מנהל כל-בו אשדות איחוד, ולהפתעתי ותדהמתי מצאת בו את המכתב האנונימי הבא:

ימים קשים עברו על משפחתנו, כמו על כל תושבי אשדות ועם ישראל. ימים ולילות היינו ספונים בביתנו, סגורים ונצורים בדלת אמותינו, זקוקים לסיוע ועזרה במטלות הנחוצות ביותר, כמו אספקת מזון ומצרכים.

משפחתנו, שבימים כתיקונם עושה את קנייתיה הרבות בכל-בו, למדה להכיר ולהוקיר את איכויות הכל-בו, ויתרה מכך את איכויות עובדיו. והנה, הגיעה התקופה הקשה, והמוסר הקרוי כל-בו על עובדיו ומנהליו, התגלה כנכס לקהילה ולמשפחתנו: מדפים מלאים בכל טוב של סחורה איכותית שלא חסר בה דבר, ומה, שאין היום, יהיה מחר. שירות טוב, נימוסי, גינוח ומסור. חבורה של אנשים (עובדים) העונה לנו על הוומסאפ בשעות הלילה המאוחרות ושעות השחר המוקדמות, שנענית לכל בקשה שלנו, לכל צורך שלנו שצץ, גם אם זה הוומסאפ השלישי באותו יום.

הרגשנו שצוות הכל-בו עושה הכל למענו, שנרגיש הכי טוב במגבלות הנתונות, כאילו אנחנו הצרכנים היחידים שלו. השיא כמובן היו משלוחי הבית- עבודה מפרכת של ליקוט - בשים לב לפרטים של הובלה, שינוע, סבלות וסבלנות.

ארכיון אשדות יעקב איחוד

ח' /

חביב
פרד באורווה

חבילה
מקרובים באמריקה בשנות הצנע

חבילות לחיילים
חבילות הנשלחות לחיילים בשרות סדיר ע"י ועדת קשר

(ה)חברים המבוגרים, החברים הגדולים
כינוי למבוגרים בפי הילדים

חברת הילדים
הגוף החינוכי של ילדי אשדות בגיל ביי"ס תיכון

חברת נוער
בשנות קיומה של אשדות יעקב עברו בה הרבה אנשים צעירים במסגרות שונות. אשדות יעקב (המאוחדת) החלה לקלוט חברות נוער במסגרת עליית הנוער מגרמניה כבר ב-1936 (ח"נ א', מייסדי גשר של היום). עד הפילוג ב-1951 התחנכו באשדות יעקב 12 חברות נוער ו 4 קבוצות הכשרה, וגם קבוצת ילדי טהרן.

לאחר הפילוג המשיך הקיבוץ לקלוט חברות נוער והמשך ספירתן באשדות יעקב איחוד החל מנוער י"א. בנוסף לכך היו מסגרות זמניות שונות בתקופות שונות בהן מתנדבים, שרות לאומי, אולפנים, מתנדבים לשמירה, כעת מלחמת ההתשה, מחנות עבודה, קבוצות הכשרה, גרעיני נח"ל. כל הקבוצות האלה נרשמו כזמניים בתנועת הישוב של הקיבוץ

חברת נוער י"א
יוצאי תורכיה 1949-1951, מדריכים – ישעיהו פונדק, חנן רייכמן, דובשני, אברהם ריקליס. מטפלת - רבקה ענבי

המשך בעמוד הבא

אנחנו ממשיכים עם מונחים מח"י אשדות והפעם האותיות ז' – ח'. בתמונה לעיל רואים את **גמליאל בעבור** שבערוב ימיו היה חצרן בית הספר.

תודה לאלתר ולחברים שליקטו את המילון. תודה לאירית גל שהקלידה אותו.

שבת שלום,
שאול ינאי

מילון אשדות – האותיות ז' – ח'

(ה)זור
שטחים ליד הירמוק, עד שנות ה-70 בעיקר בריכות דגים

זינצייכן
" אות כפרה" בגרמנית, קבוצות צעירים מגרמניה, שהיו המתנדבים הראשונים באשדות

זלמן
כינויו של שאול שימרון

זריזה
סוסת עבודה באורווה

ארכיון אשדות איחוד - המשך...

<p style="text-align: center;">חדר</p> <p>הבית של ההורים, בזמנים שזה באמת היה חדר</p> <p style="text-align: center;">חדר ייבוש</p> <p>לייבוש הכביסה במכבסה</p> <p style="text-align: center;">חדר אוכל</p> <p>המוסד החשוב ביותר בהווייה הקיבוצית מאז ראשית הקיבוץ ועד כמעט כימינו אלה, לאחר הפילוג עבר לצריף שוודי גדול</p> <p style="text-align: center;">חדר אוכל של בית הספר</p> <p>שימש כחדר אוכל נפרד של ילדי בית הספר לפני הפילוג ואחריו שימש זמן מה כחדר אוכל של אשדות מאוחד. עמד ליד גן תאנה</p> <p style="text-align: center;">חדר אוכל של הורים</p> <p>חדר אוכל ששימש את הורי החברים ששמרו כשרות. נבנה כאשר הגיעו הורי ראשוני החברים בשנות ה 20</p> <p style="text-align: center;">חדר ריתמות</p> <p>לאחסון מערכות הריתמה לסוסים באורווה</p> <p style="text-align: center;">חובשת</p> <p>אחות במרפאת הקיבוץ</p> <p style="text-align: center;">חוט ברזל</p> <p>הרבה להשתמש קנטרוביץ' לתיקונים בכלים חקלאיים מתוך הנחה שכמעט הכל אפשר לתקן בחוט ברזל, ולפעמים בהצלחה</p> <p style="text-align: center;">חולץ מגפיים</p> <p>מתקן מעץ לחילוץ מגפי הגומי בחורף. המתקן היה נפוץ בבתי חברים, ביחוד אלה שעבדו ברפת או בענפי בחקלאות</p> <p style="text-align: center;">חורשים בעשר</p> <p>העברת מידע על המדרכות בימי קרב עת חרשו בשטחים המפורזים ליד האון או תל קציר. לעתים קרובות גרם הדבר לחילופי ריות כבדים עם הסורים</p>	<p style="text-align: center;">חברת נוער י"ג</p> <p>יוצאי פרס וישראל, 1951-1955 מדריכים - ישעיהו פונדק, ישראל אלתר, אליהו לבקוביץ', מטפלות - יהודית זאבי, שולמית יעקובסון</p> <p style="text-align: center;">חברת נוער י"ד</p> <p>בני הארץ, 1952-1954, מדריכים - צבי זקצר, ישעיהו פונדק, יצחק מאור. מטפלות- עדינה סלומון, בלה לבני</p> <p style="text-align: center;">חברת נוער ט"ו (מענית)</p> <p>יוצאי ישראל ופולין 1954-1958, מדריכים- צבי זקצר מטפלות - אביבה ניב, יונה גרינברג</p> <p style="text-align: center;">חברת נוער ט"ז (עלומים)</p> <p>ישראל 1958-1962 מדריך - משה אריאלי. מטפלות - אביבה ניב, בלה ארליך</p> <p style="text-align: center;">חברת נוער י"ז (ארזים א')</p> <p>ישראל 1963-1967 מדריך - אלי פסח. מטפלות - בלה ארליך</p> <p style="text-align: center;">חברת נוער י"ח (ארזים ב')</p> <p>ישראל 1977-1981 מדריך - דודו פונדק, מטפלות- סמדר בן פורת, ברכה זולטי, חיה כהן, רותי רפאלוב</p> <p style="text-align: center;">חברת נוער כ"ב (רעות)</p> <p>ישראל 1986, מדריכים דובי שושני, רפי בן נאים, אבנר רון, מטפלות-הדס קיים, אניטה מלול</p> <p style="text-align: center;">חבתניה (באשד)</p> <p>בית מלאכה לייצור חביות עץ לרכז, עבד בה מיכאל בן ארצי</p> <p style="text-align: center;">חג מחזור</p> <p>חג ומסיבה שהיו מתקיימים מדי שנה בטכס רב רושם, לציון קבלתם (האטומטית) לחברות של בניס שסיימו י"ב כיתות. הטכס היה מתחיל עם עליית הדגלנים ושירת "צדקתם הבונים"</p>
---	---

ארכיון אשדות איחוד - המשך...

המשך בעמוד הבא

חטיבון

בוגר י"ב בשנת שרות בחטיבת בני האיחוד

חטיבת בני האיחוד

גוף הדרכה לנוער של קיבוצי האיחוד

חיסול חדר אוכל

סידור ח"א לאחר הארוחות או מסיבות, "תחסלי את חדר האוכל פרט ל- 4 שולחנות בשביל עובדי השדה

חלון

חלון מקשר בין המטבח לחדר האוכל בו היו הדיאטניקים מקבלים את המנה

חלוקה

חלוקת מוצרי מזון לחברים כגון פירות, בד"כ על מרפסת האקונומיה. פעם חילקו גם סבון ומשחת גיל

חלוקת דאר

בטרם היות תיבות דאר פרטיות לחברים, חולק הדאר לחברים בערב. זמן רב חולק הדאר בפתח בית התרבות בידי אליעזר ברג, ויותר מאוחר בתאי הדאר בבית התרבות בידי עדה הירשהויט.

(ה) חמוצים של גמליאל

ירקות חמוצים שגמליאל היה מכין במטבח

חמיצה קרה

תבשיל מסלק שמקורו במזרח אירופה והפך לתפריט חובה באשדות, ביחוד בקיץ

חצרן

חבר שתפקידו לאסוף את האשפה ולדאוג לניקיון החצר, וגם לנקות את זכוכיות הפנסים לקראת הלילה (פנסי מבני הציבור), שנים רבות מילא תפקיד זה אברהם ארליך

חצרן בתי הילדים

גמליאל בעבור

חלוקת קרח

מנה של שליש בלוק לתוך שקית בד (מידי אריה פנר). מביאים לחדר ושמים בארגז הקרח

חליבה

תורנות ברפת

חליל

כינורו של אפרים היימן

(ה) חלקות האדומות

חלקות בהרים שנקראו כך כי האדמה בהן היתה בעל גוון אדום

חלקת השבת

חלקה בהרים שהחלו את עיבודה בשבת

חלקות חמדיה

חלקה בהרים שגבלה בשטחי מרעה הבקר של חמדיה

(ה) חצר

ראה המחנה, (לקראת חג הפסח היו מתקבלות החלטות לשיפור פני חצר המחנה)

חסונה

סוסת עבודה באורווה

חרדוּבָה

כינורו של זלמן וייסבליט

חרמונה

סוסת עבודה באורווה

חשמליה

במבנה הישן ליד המקלחת הדרומית עבדו בה פנחס דוידסון, שלמה קרויטהמר (חשמלאי שכיר מטבריה שעבד שנים רבות, וגם הכין ילדים לעליה לתורה), צבי גולדברג, אריה פנר ואלי פאר

אפרופו זיקוקים – עמליה

שמאוד עוזרים לי ועם הפיזיותרפיסט איסמאיל שהצליח לגרום לכך שרגליי יכאבו פחות ואצליח לקום מהכסא בקלות יחסית לאחר שכבר הייתי די מיואשת ולא האמנתי שמצבי ישתפר. בכל אופן, למרות שאף פעם בחיי לא הייתי ספורטאית, ואפילו בכתה ו' לא הצלחתי לקבל את "אות הספורט" מברזל שהיתה הדרגה הכי נמוכה, החלטתי שאני אתמיד להגיע לבית-איל, כי ראיתי יותר נכון חוויתי במו גופי את השיפורים שהגיעו עם ההתמדה בשיעורי הפלדנקרייז. מצד שני, אני עצמי, לצערי הרב לא יכולה לתרום עכשיו. אך מאוד איכפת לי ואינני יודעת מה יהיה.

אז החלטתי לכתוב ל"מפעל הפיס" ולדבר עם מי שחשבתי שיכול לעזור. אם לא יועיל לפחות לא יזיק לנסות. בינתיים, עד שסיימתי לכתוב את הכתבה, כבר נפתח בית-איל לשמחתי הרבה. איני יודעת למי צריך להודות, אבל המון תודה למי שעזר לפתוח מחדש את הבית הכל-כך חשוב הזה. שהוא מאוד מיוחד במינו בהיקף הבאים אליו מכל קשת האזרחים במדינת ישראל - דוגמא יוצאת מן הכלל לבית חי המשלב בתוכו טוב והרמוניה.

שתהיה שבת טובה ונעימה לכולם.

עמליה דיין בת ארי

בערב יום העצמאות ה-72 ישבתי כמו רוב עם ישראל בימי קורונה אלה מבודדת בדירתי וצפיתי בטלוויזיה. כל היה שונה וללא קהל. לפתע אני שומעת קולות נפץ חזקים!! אני יוצאת החוצה במהירות כדי לראות מה קרה? האם זה אצלנו או אולי אצל מישהו אחר בסביבה, ונדהמת לגלות שמקור הזיקוקים הנהדרים הוא מאשדות מאוחד, כלומר מצפון לנו. חשבתי שזה מיותר! בילדותי ובנעורי מאוד אהבתי זיקוקים, ופחות אהבתי את הרעש שלהם כאשר גידלתי את צמד הכלבות הקטנות שלי, שהיו מבוהלות מאוד מקולות הנפץ ואז הייתי מחבקת אותן חזק ומנסה להרגיע, כי הן רצו כמו מטורפות בדירה וניסו להתחפר מתחת למיטה שלי, וזמן רב אחרי שקולות הנפץ נדמו, הן עוד היו רועדות בכל שריר בגופם הקטן. מאז אותה פעם שראיתי איך הן מגיבות, השתדלתי להחזיק אותן כדי למנוע מהן את ההלם. ואילו הפעם אני זו שכמעט כנסתי להלם.

התרגשתי מאוד מראשי ערים שונות שספרו שהחליטו לבטל את מופעי הזיקוקים המרהיבים, כדי לתרום את הכסף שהיה מיועד לזיקוקים למטרות פחות זוהרות אך הכרחיות במצב בו נתונות משפחות ורבות שמתקשות להאכיל את ילדיהן. זה נראה לי מעשה מאוד יפה וטוב, הרבה יותר מאשר לבזבז את הכסף על זיקוקים מרהיבים ככל שיהיו.

ארוע הזיקוקים התרחש זמן קצר אחרי שראיתי בחדשות את אורנה שמעוני מספרת בכאב על "בית-איל" שעבדה ועשתה כל-כך הרבה כדי להקימו, ועכשיו צריך המון כסף כדי להתחיל להפעיל אותו מחדש, והיא שגיסה את הכספים לבניית הבית, תוהה מאין תבוא העזרה הדרושה מאין יגיעו הכספים הדרושים להפעלת הבית שכל-כך חשוב וחיוני עבור הבאים בשעריו.

אני מודה שגם אני נעזרת רבות ומגיעה ל"בית-איל", מספר פעמים מים בשבוע לשיעורי פלדנקרייז עם המורה שלמה קליין

כל מילה בסלע!! געגועים לגדעון ושכמותו

נר נשמה חודש יוני

טברקה	עטיל	30.6.1937	כ"א תמוז תרצ"ז
אופין	אהרון	6.6.1938	ז' סיון תרצ"ח
קופל	יעקב	25.6.1939	ח' תמוז תרצ"ט
רמשניצקי	ברוריה	11.6.1945	ל' סיון תש"ה
ורוצלבסקי	גולדה	7.6.1946	ח' סיון תש"ו
זמנסקי	הסיה	20.6.1947	ב' תמוז תש"ז
מהרש"ק	ישראל	15.6.1948	ח' סיון תש"ח
ענבי	טובה	17.6.1948	י' סיון תש"ח
אברישמי	יוסף	17.6.1950	ב' תמוז, תש"י
ניסני	משה	17.6.1950	ב' תמוז תש"י
גור	יוחאי	11.6.1951	ז' סיון תשי"א
עמלי	מרי	2.6.1959	כ"ה אייר תשי"ט
חדש	מנחם	13.6.1960	י"ח סיון תש"ך
קורן	יוחאי	5.6.1967	כ"ז אייר תשכ"ז
אורן	בארי	6.6.1967	כ"ז אייר תשכ"ז
לוי	חנן	27.6.1967	י"ט סיון תשכ"ז
טריויס	חיים	4.6.1968	ח' סיון תשכ"ח
בן-יהודה	אברהם	12.6.1968	ט"ז סיון תשכ"ח
עודד	אליהו	18.6.1970	י"ד סיון תש"ל
דר	יגאל	12.6.1977	כ"ט סיון תשל"ד
דובי	ציפורה	12.6.1983	א' תמוז תשמ"ג
כהן	גרטרוד	27.6.1987	ל' סיון תשמ"ג
זאבי	יהודית	7.6.1989	ד' סיון תשמ"ט
שימרון	אליהו	4.6.1992	ג' סיון תשנ"ב
בוכשטיין	יוסף	15.6.1994	ו' תמוז תשנ"ד
בעבור	דבורה	18.6.1994	ט' תמוז תשנ"ד
גת	יהודית	20.6.1995	כ"ב סיון תשנ"ה
דיין	אלה	25.6.1995	כ"ז סיון תשנ"ה
פלדמן	עבריה	2.6.1998	ח' סיון תשנ"ח
גפני	חייצ'ו	1.6.2004	י"ב סיון תס"ד
שרון	גיטה	28.6.2007	י"ב תמוז תשס"א

פרטים על כל אחד מהנפטרים ניתן לקרוא
באתר ההנצחה של אשדות איחוד באינטרנט

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים, מִמְּנֵי תִרְאוּ וְכֵן תַּעֲשׂוּ; וְהָיָה
אֲנֹכִי בָּא בְּקֶצֶה הַמַּחֲנֶה, וְהָיָה כְּאֶשֶׁר-אֶעֱשֶׂה
כֵּן תַּעֲשׂוּן. (שופטים ז')

פסוק נפלא זה הינו דברי השופט גדעון בן
יואש לחייליו לפני צאתם לתקיפה הלילית
את מחנה מדיין אשר למרגלות גבעת המורה.
אין זו אלא הדוגמא האישית במלוא מובנה
הטהור. מטעמים עשו מזה בפלמ"ח, בצה"ל
וביחידות רבות סביב העולם ובצדק. בכלל,
בסיפורי השופט הזה, ניתן להתענג על
היוזמה, התעוזה, דרכי המיון של הכוח
הלוחם ועוד.

אולם הדוגמא האישית כאן היא הסיפור,
היא למעשה הכול.

מדוע נזכרתי בשופט זה? משם שלאחרונה,
בעקבות החזרה למוסדות החינוך, עליית
מספר נשאי הקורונה המאומתים והחגיגות
במועדונים, עולים בזה אחר זה מנהיגים,
שרים, מנכ"לי משרדים ושאר ירקות, נוזפים
בנו, מחוקקים חוקים מפחידים וקוראים לנו
האזרחים לנהוג באחריות אישית. מדהים.
וממי נלמד אחריות אישית? ממי ניקח
דוגמא? מלמעלה הדבר חייב לבוא, לא
מלמטה. חבורה של מלחכי פנכה. אתם
שמכסחים ומבזים את מערכת המשפט,
אתם שמרימים כאן מערך שלטוני מנופח,
מנותק, מגוחך, שרים, סגני שרים וראשי
לשכות, חמדנים בעלי עודף חשיבות עצמית
על כלום.

בזמן שאנשים פה מחפשים לגמור יום, לא
חודש, יום! מביאים חמדנים ונאשמים
להיות בעלי שררה עלינו, לגעור בנו על
אחריות אישית? תגידו, מה יהיה? לרוב אני
נוהג לשמור אצלי את דעותי אלה, אבל
הפעם לא הצלחתי. מי שזורע רוח, קוצר
סופה! קציר נעים לכם, אנשי מושב הלצים.

חן כץ

מי ומה באשדות

התקיימו בו שלושה ארועים מרכזיים: ביום רביעי 'שירים וביכורים' עם שרה'יה שרון והילדים, למחרת תהלוכת כלים חקלאיים, וביום שישי ארוע זמר עברי עם הצמד 'מאושרים בציבור'. התהלוכה החקלאית 'סבלה' הפעם מהעדרו של מנחה שיסביר להדיוטות על טיבן של 'המפלצות' הנעות על כבישינו. שאול אלטר עושה זאת היטב לאורך השנים, והפעם הורגש והודגש חסרונן) הגדיל לעשות כלי הגובה של התמרים שהשליך ממרום מרפסתו סוכריות לעבר הקהל ודובי שושני, שהפגין מקצרת דשא חדשה ומשוכללת אך רועשת לא פחות מקודמתה. ליד כל אלה נע בשקט מופתי צבא קלנועיות מאוייש עם ביכורי ותיקותינו כשלצידן עגלות העוללים שנולדו לנו השתא.

בריכת השחיה נפתחה השנה בזמן, ולמרות המים הצוננים (בלשון המעטה) ומגבלות 'התנו הסגולי' ניתן היה לראות מספר לא מבוטל של אמיצים ואמיצות מכל שכבות הגיל, שחנכו את המתקן המרהיב הזה אותו מנהל ביד רמה ומקצועית מיודענו שלומי קיפר.

המשך בעמוד הבא

בתחילת השבוע נודע לי סיפור על קבוצת נערים שכילתה את זעמה או את שיעמומה במספר מכוניות חבוטות שעומדות סמוך לכניסה למוסך 'נהריים' תוך שגרמו להן נזק כבד. בעלי המוסך, שהם הניזוקים העיקריים מן המקרה, לא הגישו עד כה תלונה במשטרה, וסיבותיהם עימם. הנערים, שחלקם ניצפו (אולי אף זוהו) על ידי חבר קיבוץ בשעת מעשה, לא 'אותרו' עד רגע זה, וכל פניותי אל מנהל הקהילה לפרסם גינוי פומבי למעשים, נפלו על אוזניים ערלות. ככל שניסיתי לצלול לפרטי הסיפור, התקשיתי להבין את הסיבות והנסיבות שהובילו אליו. מנהל הקהילה, אליו פניתי בנושא, מסרב כאמור להוקיע באופן פומבי את המעשה, ואומר שמתפקידה של משטרת ישראל לחקור ולבדוק מה קרה, אם קרה. אם למישהו מכם יש מידע נוסף אודות הארוע החמור הזה, הוא מוזמן לפנות לגורמים המוסמכים.

ימי הקורונה והסגר שהביאו עימם, גרמו לאנשים בתוכנו לגלות בעצמם כישרונות חבויים, וכך אתה מגלה לפתע פרגולות שצצות להן כפטריות אחר הגשם כמו גם מתקני טיפוס ועוד אטרקציות שארגז הכלים שברוב ימות השנה חבוי בעמקי הבודעם יודע לייצר.

חג שבועות הוא האחרון במניין חגי ישראל והוא מזוהה עם התנועה הקיבוצית עד כדי כך שהודבק לו הכינוי חג הביקורים. השנה לרגל מגבלות הקורונה נאלצנו לחוג אותו במתכונת מצומצמת ומכווצת, ובכל אופן

מי ומה - המשך

גידולי המקשה מככבים בימים אלה. בעוד עונת המלונים הגיעה לסיומה והחלקה כבר נחרשה, החלה במלוא המרץ עונת האבטיחים, ששטחם משתרע על פני מאות דונמים מדושן בדרום ועד שער הגולן וצפונה ממנה. וכאשר המחירים גבוהים יחסית ונוזקי השרב לא ממש ניכרים בשטח, יש סיכוי לעונה טובה, אולי אפילו טובה מאד. אינשאללה

מתקן מילוי האוויר והמדחס הצמוד אליו, ששנים ארוכות חסה תחת צל המכבסה, שינה מיקום והפך בימים האחרונים ת"פ מחסן הנוי, לנוחות הקהל. האחריות למתקן היא של איל פריזר.

אם לרגע חשבנו שדיונות חול ממדבריות אסיה דילגו והגיעו עד אלינו ומי הנילוס זורמים ומפריחים את השממה, הרי שמהר מאד התפכחנו והבנו שמדובר בערימות ענק של חול בצבעים שונים שהובאו במשאיות לטובת המגרשים של 'שכונת התחמיץ'. ואכן עושה רושם שהקבלן גמר אומר לעשות את העבודה מהר ככל שאפשר, ועד כה קצב ההתקדמות של הפרוייקט מעורר השתאות.

מתי יחולט על שם השכונה שנבנית ושלא תקרא 'שכונת התחמיץ'?

אמנם אוכלסיית הטווסים התמעטה במידת מה השנים האחרונות, אבל כעת היא עונת החיזור ואלה שנותרו מבין הזכרים מפגינים את יופיים כדי לזכות בתשומת ליבן של הנקבות חסרות החן על מנת להביא צאצאים לעולם.

מי ומה - המשך

תפארת קדמה

מראש הגבעה
 ממחסה צל נודד,
 להשקיף אל העמק
 מעולף, תחת שמש קופחת.
 לחוש, לראות
 איך בעמק כובשים הבתים
 את זהב שדות הלחם.
 באויר המרצד נפלט מקירות לוחטים
 קו החוף נעלם,
 בו על סף קו החול,
 מתמזגים שמים ומים
 אדם מתמזג בנופו.
 לא ספר, לא פרח, לא שיר
 לא מילות אהבה.
 בימינו
 סרטים של אספלט מהביל
 היו לתפארת קדמה.

ראובן עזריאלי

בת זמננו!

עלון 1547

עריכה ומי ומה – אבנר רון
 שער – ברכה פונדק
 עימוד – אירית גל
 צילום עלון – אתי רון

לא בטוח אם וותיקי אשדות זוכרים ירדן כל כך נקי וצלול כפי שהוא ניבט בימים אלה באזור מנחמיה. זה קורה ת פעם אחת בזכות כמויות המים הנאות שזורמות בו ופעם שניה הודות להסדרת האפיק, טיפוח השוליים שלו והעמקתו- פעולות שנעשות בידי אנשי רשות הניקוז של עמק הירדן.

כזה עוד לא היה לנו. רכב שטח מבריק ונוצץ, החונה דרך קבע על הדשא מול בית 25 קשור בשלשלת לעץ זית כרות. האם מדובר בסנונית בודדת או שמא באופנה חדשה שתלך מעתה ותתרחב? ימים יגידו.

